

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XLVI. De Morte Pauli Novatianorum Episcopi, & de Marciano ejus
successore.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ἐκκλησίᾳ λιγότερον καὶ γέγονεν τῇ ἐξουσίᾳ. Κατά τοις αἵτινα τῷ βασιλέως θεοφόροις, τοῖς δὲ ἑδόμενοι καὶ εἰκάσται τοῖς ιανναράπις μυνός. Σωματιστοῦ μοι ἐπειστηκός ὁ φθόνος ὡραῖος μὴ τελεθῆσαι, οὐ ψύχει, ιωάννης δὲ φειστός μὴν γένηται διακόσια ἐτη πέτρης εἰσεις τελεθῆσαι, ὑπὸ θεοφίλου ακοινώνιος γέγονεν ιωάννης δὲ τελεακοστῷ πέμπτῳ ἔτει μὲν τοτελεθῆσαι εἰς κοινωνίαν ὑπὸ τελεθῆσαι εἰς ξενιστήστον πρόσωπον θεοφίλου τῷ λεγέτῳ θινέκεν αἰλατάντα μὴν σπέσις γέγονεν τε καὶ γένεσις τετελεθῆσαι φειστήσαις εἰς διαφύγει.

A Ecclesiæ redierunt. Id autem continet sextodecimo Consulatu Imperatoris Theodosii, die VI. Calendas Februarias. Ceterum hoc loco mirari subit, qui factum sit, ut invidia livor Origenem quidem mortuum appetierit, Joanni vero pepercere. Nam ille quidem annis circiter ducentis post obitum ipsius, à Theophilo excommunicatus est. Johannes vero anno post mortem quinto aetatisimo, à Proculo receptus est in communionem. Tantum discrimen fuit inter Procli mores atque Theophilii. Verum hæc qua ratione facta sint & quotidie fiant, prudentes viros minime latet.

B

Κεφ. μετ'.

Τηλετὴ θαράτη παῦλος τῷ ναυαγίᾳ ἵπποκόπιον, καὶ τὸ μετ' αὐτῷ χειροτονήσας παπειανόν.

Ολίγον δὲ μὲν τὴν τοῦ σώματος ιωάννην ἀποθεσμον, οὐ παῦλος ὁ τῆς τῷ ναυαγίᾳ ἐκκλησίας ἐτελεθῆσεν, οὐ δὲ τοῦ μίαντος εἰκάσται τῇ ἑωθὶς ἐκκομισθῆ, πάσας τοις διασφόρος μητρὸς τρόπον τυνά μίαντος ἐκκλησίαν εἰσγάγει τοῦ πᾶσαι γένηται τὸ σῶμα ἀγέντος μνήματος οὐδὲν ψαλμωδίας παρέπεμπον, επειπέτεις διαβίεις δεσμότητα πάσαις εἰπέτεις δὲ παιδὸς αἴγιον μνήμης τελεθῆσαι μέλλων διεπεράξασθο, χειρῶδες εἶναι τρέμετεις τῆς ισορειας αὐτὸς τρέμετειν, πρέστεις μοσχεκατῶν ἐντυγχανόντων αὐτῇ ὅτι μὴρ διαρρώσαν τῇ συνίδῃ τῆς δοκιμεώς διαίτην εὑρότω μηδέποτε παρεχεῖσιν αὐτοῖς καὶ αὐτοῖς δέξειται τοις δύχασις δόκιμως ἀπειλῶν, παρεστῶν μοι δοκόν, οὐαὶ μὴ δεῖ τέτο διαίτεισιν, αμαρτεῖσον τῷ δέξιον μνήμην, καὶ επιθελήτηρας αὐτοῖς τοῖς δέξιον μνήμην, ὡς ἔφην, ταπεινωθεῖσθαι. Φεοντοσάτε, ἔφην, αὐτοῖς δέξαιται την επίσκοπον, ἔλας ἔτι οὐ τοις τονεσσοῖς εἴμι οὐαὶ μὴ μελάσαιται ταραχή μετ' ἐκκλησίαν υμῶν ὑπομένεσσι. τῶν δὲ λεγούσιν, μὴ αὐτοῖς τῷ δεῖ τέτο ψῆφον,

D Λεγέται μέλλων τελευτῶν, πάντας τὰς τῶν ὑπαίθιον ἐκκλησίαν εἰσωμένους μεταπεινάμενον. Φεοντοσάτε, ἔφην, αὐτοῖς δέξαιται την επίσκοπον, οὐαὶ μὴ τοις τονεσσοῖς εἴμι οὐαὶ μὴ μελάσαιται ταραχή μετ' ἐκκλησίαν υμῶν ὑπομένεσσι. τῶν δὲ λεγούσιν, μὴ αὐτοῖς τῷ δεῖ τέτο ψῆφον

CAPUT XLVI.

*De morte Pauli Novatianorum Episcopi, & de
Marciano ejus successore.*

E Lapsò autem modico temporis spatio post reliquiarum Joannis depositionem, Paulus quoque Novatianorum Episcopus è vivis excelsit, eodem Consulatu, die duodecimo Calendas Augusti. Qui in suo funere omnes religionum se fætas, licet inter se diçre patentes, unam quodam modo effecit Ecclesiæ. Quippe cunctæ corporis ejus cum psalmorum cantu prosecutæ sunt ad tumulum: eo quod dum viveret, ob vitæ sanctimoniam cunctis pariter gratissimus fuerit. Sed quoniam idem Paulus jam moriturus rem plane memorabilem gessit, opera pretium facturus mihi videor, si eam huic historiæ inferam ad legentium utilitatem. Nam quod agrotans Monasticam disciplinam in ratione vietiœ constanter observavit, nullo pacto eam transgrediens: & quod preces solitas impigre peragere nunquam prætermisit, silentio prætereundum puto: ne si in istis commemorandis tempus trivero, tem ab eo gestam plane memorabilem, ut dixi, & utilissimam obscurare videar. Quænam autem illa sit, jam dicendum est. Cum morti vicinus esset, omnes Presbyteros Ecclesiæ quæ sub ipso erant ad se accersitos, ita est allocutus: Curate ut Episcopum vobis eligatis, dum ego adhuc superites sum, ne Ecclesiæ vestræ posthac perturbentur. Cumque illi dicerent, dandam ipsis non esse ejus electionis

Ccc ii

THEOD. JUN.
& VALENTIN.

390

Socratis Historiæ

potestatem: Nam cum alias nostrum A
alio utatur judicio, nunquam eundem nominaturi sumus: sed malum, ut tu potius designes quem volueris. Tum Paulus: Hanc igitur, inquit, professionem vestram scripto proditam mihi date, vos cum electuros esse quem ego decrevero. Quod cum illi fecissent & subscriptione sua firmassent, assurgens ille & insidens lecto, clam remotis arbitris, Marcianni nomen charte inscriptis, qui Presbyteri quidem obtinebat gradum, & Monasticam vitam sub ipso didicrarat: tunc vero peregre profectus erat. Deinde cum chartam ipse obsignasset, & à primoribus Presbyteris eam insuper obsignari curasset, Marco cuidam Novatianorum in Scythia Episcopo, qui tum Constantinopoli versabatur, eam tradidit, his verbis cum allocutus. Si Deus me in hac vita diutius superesse voluerit, hoc depositum diligenter abste servatum mihi redde. Si vero visum illi fuerit me ex hoc aëculo transferre, invenies in hac charta, quem ego successorem mihi in Episcopatu designaverim. His dictis ex hac luce migravit. Tertio igitur post illius obitum die, libello coram maxima multitudine resignato, cū Marcianni nomen reperissent, omnes cum dignum esse acclamarunt, nullaq; interposita mota, miserunt qui illum comprehendenter. Illi cum Tibériopoli in Phrygia degentem pia fraude circumvenientes, secum abduxerunt, & duodecimo die Calendas Septembribus ordinatum in Episcopali fede collocarunt. Verum de his hactenus.

B

C

CAP. XLVII.

Quomodo Imperator Theodosius uxorem suam D' Orci ο βασιλεὺς Θεοδόσιος εὐδοκίαν τὴν ταῦτη γεννήσα τα ἱεράδουματα ξεπίστει.

POTtro Imperator Theodosius pro acceptis beneficiis gratias & vota Deo perolvit. Quod quidem præstít, eximiis honoribus Christum venerando. Quin etiam uxorem suam Eudociam misit Hierosolyma. Nam & illa hoc se voto obligaverat, si filiam suam nuptram vidisset. Sed illa quidem Ecclesiás omnes, tam quæ Hierosolymis, quam quæ in aliis Orientis urbibus sita sunt, variis ornamentiis decoravit, & cum illuc proficeretur, & cum rediret.

ΚΕΦ. μζ.

OΜΙΛΙΟΒΑΣΙΛΙΟΣ ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ, ΧΑΡ
εις διχασανθεῖσιν συγραψόμενος
Φερετῷ θεῷ καὶ ταῦτα εποιεῖσαι περος
γαράρων τὸ χειρόν καὶ τὴν γαμήλην διδούσι
επιτελεσθεῖσιν μητρὸν τελέσσονται
μητρὸν τοῦ εἰκάδα τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ζερβά
τελέσσονται: Γαμτα μην εἰς πεντηκοντά
ειρνοτῶ.